

Bruksela, 6 sierpnia 2020 r.
(OR. en)

10094/20
ADD 1

PUBLIC 58
INF 149

NOTA

Dotyczy: MIESIĘCZNY WYKAZ AKTÓW RADY – LIPIEC 2020 r.

Niniejszy dokument zawiera wykaz aktów przyjętych przez Radę w lipcu 2020 r.

Wykaz zawiera informacje odnoszące się do przyjęcia aktów o charakterze nieustawodawczym, w tym datę przyjęcia.

Niniejszy dokument jest także dostępny na stronie internetowej Rady pod adresem:

[Miesięczne wykazy aktów Rady \(aktów\) – Consilium](#)

Należy pamiętać, że niniejszy dokument służy wyłącznie celom informacyjnym.

INFORMACJE NA TEMAT AKTÓW O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM PRZYJĘTYCH PRZEZ RADĘ W LIPCU 2020 r.	
Procedura pisemna zakończona w dniu 7 lipca 2020 r.	CM 2934/20
Decyzja Rady w sprawie zawarcia protokołu wykonawczego do Umowy o partnerstwie w sprawie połowów pomiędzy Wspólnotą Europejską a Republiką Gwinei Bissau (2019–2024) Decyzja Rady (UE) 2020/984 z dnia 7 lipca 2020 r. w sprawie zawarcia Protokołu wykonawczego do Umowy o partnerstwie w sprawie połowów pomiędzy Wspólnotą Europejską a Republiką Gwinei Bissau (2019–2024) Dz.U. L 222 z 10.7.2020, s. 4–6	8928/19
Oświadczenie Komisji W wyroku w sprawach połączonych C-103/12 i C-165/12 (Parlament Europejski i Komisja przeciwko Radzie) Trybunał Sprawiedliwości jasno potwierdził, że decyzje odnoszące się do zawarcia zewnętrznych umów w sprawie połowów w pełni wchodzą w zakres stosowania art. 43 ust. 2 TFUE (w związku z mającą zastosowanie procedurą określoną w art. 218 TFUE, tj. art. 218 ust. 6 lit. a) ppkt (v) w odniesieniu do decyzji dotyczących zawarcia umów), i odrzucił stanowisko, zgodnie z którym decyzje tego rodzaju mogą wchodzić w zakres stosowania art. 43 ust. 3 TFUE. W związku z decyzją dotyczącą zawarcia protokołu wykonawczego do Umowy o partnerstwie w sprawie połowów między Wspólnotą Europejską a Republiką Gwinei Bissau (na lata 2019–2024) Komisja wyraża ubolewanie z powodu wprowadzonej przez Radę zmiany materialnej podstawy prawnej z art. 43 ust. 2 TFUE na art. 43 (bez wymieniania ustępu) i dlatego podtrzymuje swój pierwotny wniosek.	8753/20 ADD 1
Procedura pisemna zakończona w dniu 7 lipca 2020 r.	CM 2935/20
Decyzja Rady w sprawie zawarcia Protokołu w sprawie wykonania Umowy partnerskiej w sprawie połowów między Wspólnotą Europejską a Republiką Zielonego Przylądka (lata 2019–2024) Decyzja Rady (UE) 2020/983 z dnia 7 lipca 2020 r. w sprawie zawarcia Protokołu w sprawie wykonania Umowy partnerskiej w sprawie połowów między Wspólnotą Europejską a Republiką Zielonego Przylądka (lata 2019–2024) Dz.U. L 222 z 10.7.2020, s. 1–3	8662/1/19 REV 1

Oświadczenie Komisji	6707/20 ADD 1
W wyroku w sprawach połączonych C-103/12 i C-165/12 (Parlament Europejski i Komisja przeciwko Radzie) Trybunał Sprawiedliwości jasno potwierdził, że decyzje odnoszące się do zawarcia zewnętrznych umów w sprawie połowów w pełni wchodzą w zakres stosowania art. 43 ust. 2 TFUE (w związku z mającą zastosowanie procedurą określoną w art. 218 TFUE, tj. art. 218 ust. 6 lit. a) ppkt (v) w odniesieniu do decyzji dotyczących zawarcia umów), i odrzucił stanowisko, zgodnie z którym decyzje tego rodzaju mogą wchodzić w zakres stosowania art. 43 ust. 3 TFUE. W związku z decyzją w sprawie zawarcia Protokołu w sprawie wykonania Umowy partnerskiej w sprawie połowów między Wspólnotą Europejską a Republiką Zielonego Przylądka (lata 2019–2024) Komisja wyraża ubolewanie z powodu wprowadzonej przez Radę zmiany materialnej podstawy prawnej z art. 43 ust. 2 TFUE na art. 43 (bez wymieniania ustępu) i dlatego podtrzymuje swój pierwotny wniosek.	
Procedura pisemna zakończona w dniu 7 lipca 2020 r.	CM 2937/20
Decyzja Rady w sprawie zawarcia Protokołu wykonawczego do Umowy o partnerstwie w sprawie połowów pomiędzy Demokratyczną Republiką Wysp Świętego Tomasza i Książęcej a Wspólnotą Europejską Decyzja Rady (UE) 2020/985 z dnia 7 lipca 2020 r. w sprawie zawarcia Protokołu wykonawczego do Umowy o partnerstwie w sprawie połowów pomiędzy Demokratyczną Republiką Wysp Świętego Tomasza i Książęcej a Wspólnotą Europejską Dz.U. L 222 z 10.7.2020, s. 7–9	12199/19
Oświadczenie Komisji	
W wyroku w sprawach połączonych C-103/12 i C-165/12 (Parlament Europejski i Komisja przeciwko Radzie) Trybunał Sprawiedliwości jasno potwierdził, że decyzje odnoszące się do zawarcia zewnętrznych umów w sprawie połowów w pełni wchodzą w zakres stosowania art. 43 ust. 2 TFUE (w związku z mającą zastosowanie procedurą określoną w art. 218 TFUE, tj. art. 218 ust. 6 lit. a) ppkt (v) w odniesieniu do decyzji dotyczących zawarcia umów), i odrzucił stanowisko, zgodnie z którym decyzje tego rodzaju mogą wchodzić w zakres stosowania art. 43 ust. 3 TFUE. W związku z decyzją w sprawie zawarcia Protokołu wykonawczego do Umowy o partnerstwie w sprawie połowów między Demokratyczną Republiką Wysp Świętego Tomasza i Książęcej a Wspólnotą Europejską Komisja wyraża ubolewanie z powodu wprowadzonej przez Radę zmiany materialnej podstawy prawnej z art. 43 ust. 2 TFUE na art. 43 (bez wymieniania ustępu) i dlatego podtrzymuje swój pierwotny wniosek.	6742/20 ADD 1

<i>Zmieniony wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie zawarcia Umowy o transporcie lotniczym między UE a USA (irlandzka wersja językowa)</i> Decyzja Rady w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Umowy o transporcie lotniczym między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Stanami Zjednoczonymi Ameryki, z drugiej strony	13419/16
Oświadczenie Hiszpanii	
Hiszpania oświadcza, że przyjęcie tej decyzji nie wpływa na jej stanowisko prawne w sporze dotyczącym zwierzchnictwa nad terytorium, na którym położony jest port lotniczy na Gibraltarze. Hiszpania przypomina, że 20 listopada 2012 r. poinformowała Komisję, że nie uznaje już deklaracji z Kordoby za obowiązującą, a zatem jej zdaniem począwszy od tego dnia niedopuszczalne jest, by w prawodawstwie Unii Europejskiej dotyczącym lotnictwa cywilnego nadal dokonywać odniesienia do Deklaracji ministrów z 18 września 2006 r. w sprawie portu lotniczego na Gibraltarze (deklaracja z Kordoby), i w związku z tym wystąpiła o to, by we wszelkich wnioskach dotyczących nowego prawodawstwa przywrócono sytuację sprzed 18 września 2006 r.	9824/20 ADD 1
<i>Zalecenia dla poszczególnych krajów (2020)</i> Zalecenia Rady dla poszczególnych państw członkowskich w sprawie krajowych programów reform na rok 2020, zawierające opinie Rady na temat zaktualizowanych programów stabilności lub programów konwergencji	8449/5/20 REV 5

Oświadczenie Polski	
„1. Polska pragnie wstrzymać się od głosu w sprawie zatwierdzenia uwag dotyczących aspektów – gospodarczo-finansowych i związanych z procedurą dotyczącą zakłóceń równowagi makroekonomicznej – projektu zaleceń Rady dla poszczególnych państw członkowskich w sprawie krajowych programów reform na rok 2020, zawierających opinie Rady na temat zaktualizowanych programów stabilności lub programów konwergencji. 2. Polska nie zgadza się z częścią skierowanego do niej zalecenia 4, w którym Komisja zaleca „Poprawę klimatu inwestycyjnego, w szczególności przez ochronę niezależności sądów”. 3. Naszym zdaniem nie ma dowodów na to, że zmiany w sądownictwie mają jakikolwiek negatywny wpływ na klimat inwestycyjny w Polsce. 4. Od 2017 r., gdy Komisja po raz pierwszy postanowiła powiązać kwestie pewności prawa oraz zaufania do jakości i przewidywalności regulacji z klimatem inwestycyjnym, Polska odnotowuje stały wzrost inwestycji, tak publicznych, jak prywatnych (ok. 22 % w ostatnich trzech latach). 5. Polska wprowadziła wiele korzystnych zmian istotnych dla klimatu inwestycyjnego i otoczenia biznesowego. Poprawę wyników inwestycyjnych potwierdziła też Komisja w sprawozdaniu krajowym 2020 dotyczącym Polski, ale mimo to postanowiła podkreślić tę kwestię w zaleceniu 4. 6. Co więcej, jak stwierdzono w motywie 25, niektóre postępowania przed TSUE są dalej w toku, tak jak i debata nad zakresem właściwości TSUE w sprawach objętych zakresem kompetencji państw członkowskich, a mianowicie organizacji wymiaru sprawiedliwości. Jak dotąd, Polska stosuje się do wytycznych TSUE, a zatem nie widzimy powodu, by akcentować konieczność dodatkowej ochrony niezależności sądów. 7. Chcielibyśmy podkreślić znaczenie europejskiego semestru jako ram ściślejszej koordynacji polityki gospodarczej w Europie. Ten proces gospodarczy powinien opierać się na faktach i danych liczbowych. W przeciwnym razie mogą pojawiać się polityczne oświadczenia i zalecenia, które nie mają żadnych podstaw ekonomicznych, i zamiast wzmacniać to istotne narzędzie koordynacji, osłabialibyśmy jego skuteczność. Podkreślaliśmy również, że europejski semestr nie powinien powielać innych procedur UE.”	9824/20 ADD 1
<i>Europejski semestr 2020 – zalecenie w sprawie polityki gospodarczej w strefie euro</i> Zalecenie Rady z dnia 20 lipca 2020 r. w sprawie polityki gospodarczej w strefie euro 2020/C 243/01 Dz.U. L 243 z 23.7.2020, s. 1–7	6301/20

Oświadczenie Malty	
„1. Wyrażamy poparcie dla prac UE i OECD mających na celu ograniczenie unikania opodatkowania i agresywnego planowania podatkowego. 2. Wyrażamy też poparcie dla znalezienia opartego na konsensusie rozwiązania w otwartych ramach OECD w zakresie BEPS w związku z trwającymi międzynarodowymi reformami podatkowymi w zakresie cyfryzacji gospodarki. 3. Wyrażamy jednak zaniepokojenie tym, że sformułowanie użyte w tegorocznym zaleceniu Rady w sprawie polityki gospodarczej w strefie euro (pkt 2) wykracza poza znane parametry międzynarodowego opodatkowania. 4. Zdaniem Malty sformułowanie zawarte w tym punkcie (dotyczące „...równania w dół...”) jest dwuznaczne i wydaje się sugerować, że niższe poziomy opodatkowania są same w sobie szkodliwe lub stanowią nadużycie. 5. Malta nie podziela tego poglądu. Malta uważa, że konkurencja podatkowa powinna budzić zaniepokojenie, tylko gdy ma „szkodliwy” charakter, którego parametry wskazano w prowadzonych na szczeblu unijnym i międzynarodowym pracach dotyczących szkodliwych praktyk podatkowych. 6. Należy ponadto przypomnieć, że ustalanie poziomów opodatkowania to nieodłączny aspekt suwerenności kraju. 7. Nasze obawy związane z tym, w jaki sposób takie stwierdzenie zawarte w zaleceniu (pkt 2) miałyby się przełożyć na praktykę (z myślą o zastosowaniu się do tego zalecenia), nie zostały uwzględnione w okresie poprzedzającym jego przyjęcie. 8. Zalecenie Rady w sprawie polityki gospodarczej w strefie euro zostało wydane zbyt wcześnie, jeśli wziąć pod uwagę, że w ramach bieżących prac w otwartych ramach w zakresie BEPS przyjęto podejście „bez uprzedzeń”; 9. Z tego względu Malta wstrzymuje się od głosu w sprawie przyjęcia niniejszego zalecenia Rady.”	9824/20 ADD 1
3765. posiedzenie Rady Unii Europejskiej (Sprawy Zagraniczne), które odbyło się w Brukseli w dniu 13 lipca 2020 r. (protokół: 9649/20)	
AKTY O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM	
<i>Konkluzje w sprawie priorytetów UE w dziedzinie współpracy z Radą Europy w latach 2020–2022</i> Konkluzje Rady w sprawie priorytetów UE w dziedzinie współpracy z Radą Europy w latach 2020–2022	9177/20

Oświadczenie Bułgarii	9177/20 ADD 1
Oświadczenie Bułgarii dotyczące konkluzji Rady w sprawie priorytetów UE w dziedzinie współpracy z Radą Europy w latach 2020–2022 (pkt 19) Bułgaria ponownie przypomina o swoim krajowym stanowisku w sprawie koncepcji „tożsamości płciowej” w kontekście <i>Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej (konwencja stambulska)</i>: Bułgaria przykłada wielką wagę do propagowania i ochrony praw człowieka, w tym ochrony przed przemocą i dyskryminacją. Nasz kraj opracował surowe przepisy krajowe dotyczące zwalczania przemocy wobec kobiet i przemocy domowej. Nadal prowadzi też działania na rzecz przyjęcia środków i polityk mających na celu stawienie czoła istniejącym wyzwaniom. W 2018 r. bułgarski Trybunał Konstytucyjny przyjął decyzję stwierdzającą, że <i>Konwencja Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej (konwencja stambulska)</i> promuje pojęcia prawne, które są niezgodne z podstawowymi zasadami bułgarskiej konstytucji. Zgodnie ze wspomnianą decyzją Trybunału Konstytucyjnego Bułgaria nie może więc zaakceptować terminu „tożsamość płciowa”. Bułgaria nie toleruje dyskryminacji z powodów wymienionych w ustanowionych na szczeblu międzynarodowym konwencjach dotyczących praw człowieka powszechnie przyjętych na forach ONZ i Rady Europy, jak również w prawodawstwie UE, a także zwalcza tę dyskryminację. Jednak najważniejsze dokumenty w tej sferze, takie jak Karta praw podstawowych Unii Europejskiej i Wytoczne UE w sprawie praw człowieka dotyczące niedyskryminacji w działaniach zewnętrznych, nie zawierają prawnie wiążącego odniesienia do „tożsamości płciowej”. Powyższy tekst reprezentuje stanowisko Bułgarii we wszystkich kwestiach związanych z ratyfikacją <i>konwencji stambulskiej</i> przez ten kraj i ze stosowaniem w tym kontekście pojęcia „tożsamość płciowa”.	

Oświadczenie Węgier	9177/20 ADD 2
Oświadczenie Węgier do protokołu Rady dotyczące konkluzji Rady w sprawie priorytetów UE w dziedzinie współpracy z Radą Europy w latach 2020–2022 Z uwagi na zbliżające się przewodnictwo w Komitecie Ministrów Rady Europy w 2021 r. Węgry z zadowoleniem przyjmują porozumienie dotyczące konkluzji w sprawie priorytetów UE w dziedzinie współpracy z Radą Europy w latach 2020–2022. W dokumencie tym określono kierunek współpracy obu organizacji przy jednoczesnym dążeniu do unikania niepotrzebnego powielania działań. Węgry pozostają przy swoich zobowiązaniach na rzecz praw człowieka, również w dziedzinach konkretnie wymienionych w przedmiotowym dokumencie, i na rzecz zwalczania wszelkich form przemocy wobec kobiet i przemocy domowej. Musimy jednak podkreślić, że węgierskie Zgromadzenie Narodowe postanowiło nie włączać do węgierskiego krajowego porządku prawnego ani koncepcji płci społeczno-kulturowej, ani podejścia opartego na płci społeczno-kulturowej z konwencji stambulskiej. W związku z tym, zgodnie z odpowiednim oświadczeniem węgierskiego Zgromadzenia Narodowego, zastrzegamy sobie prawo do nieuznawania wiążącej mocy konwencji stambulskiej i potwierdzamy, że Węgry nie będą ani wspierać, ani promować ratyfikacji konwencji stambulskiej przez Unię Europejską.	
Procedura pisemna zakończona w dniu 16 lipca 2020 r.	CM 3084/20
<i>Zalecenie Rady zmieniające zalecenie Rady (UE) 2020/912 w sprawie tymczasowego ograniczenia innych niż niezbędne podróży do UE oraz ewentualnego zniesienia takiego ograniczenia</i> Zalecenie Rady (UE) 2020/1052 z dnia 16 lipca 2020 r. zmieniające zalecenie Rady (UE) 2020/912 w sprawie tymczasowego ograniczenia innych niż niezbędne podróży do UE oraz ewentualnego zniesienia takiego ograniczenia Dz.U. L 230 z 17.7.2020, s. 26–28	9596/20

Oświadczenie Portugalii

MINISTÉRIO DOS NEGÓCIOS ESTRANGEIROS
Direção-Geral dos Assuntos Europeus

DECLARAÇÃO DE PORTUGAL

Portugal mantém a posição de princípio segundo a qual a reabertura das fronteiras internas deveria anteceder quaisquer decisões sobre o levantamento das restrições às viagens não essenciais para a União Europeia, de que a adoção da Recomendação (UE) 2020/912 do Conselho constitui um exemplo.

Relativamente à Recomendação (UE) 2020/912 do Conselho, Portugal continua a entender que a aplicação dos critérios nela inscritos permitiriam o levantamento de restrições a países terceiros que não constam da atual lista de países e cujos residentes não deveriam ser afetados pela restrição temporária das viagens não indispensáveis para a União Europeia.

O Diretor-Geral dos Assuntos Europeus

Rui Vinhas

Palácio da Cova da Moura, Rua da Cova da Moura, 1
1350-115 Lisboa
Telephone: (00 351) 21 393 55 00 Fax: (00 351) 21 395 45 39/40/41/42

Procedura pisemna zakończona w dniu 28 lipca 2020 r.	CM 3203/20
Decyzja wykonawcza Rady w sprawie powołania prokuratorów europejskich w Prokuraturze Europejskiej	14830/19 + REV 1
Oświadczenie Austrii, Estonii, Luksemburga i Niderlandów	
Oświadczenie w sprawie powołania prokuratorów europejskich Rozporządzenie (UE) 2017/1939 przewiduje utworzenie komisji selekcyjnej składającej się z 12 osób, które bez wątpienia posiadają doświadczenie niezbędne do oceny kwalifikowalności kandydatów oraz do sporządzenia rankingu tych kandydatów na podstawie ich kwalifikacji i doświadczenia. Udział niezależnej komisji selekcyjnej o międzynarodowym składzie i wspólnie uzgodnionych zasadach funkcjonowania w sposób szczególny uzasadnia procedurę mianowania 22 prokuratorów europejskich. Celem utworzenia takiej komisji jest zwiększenie zaufania społeczeństwa do procesu wyboru wszystkich prokuratorów europejskich. Zaufania tego nie należy w nadchodzących latach wystawiać na próbę. Krajowe komisje selekcyjne mają do odegrania ważną rolę w ocenie dużej liczby wniosków i wyłonieniu trzech najlepiej wykwalifikowanych kandydatów, których każde państwo członkowskie nominuje na stanowisko prokuratora europejskiego. Jednocześnie konieczne jest unikanie rywalizacji między rankingami krajowych komisji selekcyjnych a rankingiem europejskiej komisji selekcyjnej, która groziłaby osłabieniem europejskiego elementu procedury mianowania. Prawdą jest, że zgodnie z art. 16 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/1939 przy wyborze i mianowaniu kandydatów na prokuratorów europejskich Rada dysponuje swobodą uznania i nie jest związana rankingiem kandydatów ustanowionym przez europejską komisję selekcyjną. Jednakże sytuacja, w której każde uczestniczące państwo członkowskie stosowałoby się wyłącznie do rankingu swojej krajowej komisji, w przypadku istnienia takiego rankingu, byłaby szkodliwa dla legitymacji europejskiej komisji selekcyjnej w procesie dotyczącym organu, który jest przecież organem Unii Europejskiej. Sprawozdanie z oceny wykonania rozporządzenia (UE) 2017/1939 powinno zawierać ustalenia dotyczące skuteczności i ewentualnych niedociągnięć tego procesu wyboru, a w razie potrzeby sugerować poprawki mające na celu poprawę procedury.	